

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι (03. Udānarāḥi)

8. Το κεφάλαιο για τους χωρικούς του Πάταλι
(8. Pāṭaligāmiyanaggo)

[Ud 8, PTS 80-94]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι

8. Το κεφάλαιο για τους χωρικούς του Πάταλι

1. Η πρώτη ομιλία σχετική με το Νιμπάνα

71. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος δίδασκε, παρακινούσε, ενθάρρυνε και ευχαριστούσε τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα συνδεδεμένη με το Νιμπάνα. Και εκείνοι οι μοναχοί, αφού έδειξαν ενδιαφέρον, αφού έδωσαν προσοχή, αφού συγκέντρωσαν όλο τον νου, άκουγαν τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Υπάρχει, μοναχοί, εκείνο το επίπεδο, όπου δεν υπάρχει ούτε γη, ούτε νερό, ούτε θερμότητα, ούτε αέρας, ούτε το επίπεδο του άπειρου χώρου, ούτε το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, ούτε το επίπεδο της μηδαμινότητας, ούτε το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, ούτε αυτός ο κόσμος, ούτε ο μεταθανάτιος κόσμος, ούτε και οι δύο, η σελήνη και ο ήλιος. Εκεί, μοναχοί, δεν λέω ούτε έλευση, ούτε πορεία, ούτε διάρκεια, ούτε θάνατο, ούτε επαναγέννηση· χωρίς εδραίωση, χωρίς εξέλιξη, χωρίς αντικείμενο είναι αυτό. Αυτό ακριβώς είναι το τέλος του πόνου». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία σχετική με το Νιμπάνα

72. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος δίδασκε, παρακινούσε, ενθάρρυνε και ευχαριστούσε τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα συνδεδεμένη με το Νιμπάνα. Και εκείνοι οι μοναχοί, αφού έδειξαν ενδιαφέρον, αφού έδωσαν προσοχή, αφού συγκέντρωσαν όλο τον νου, άκουγαν τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Δυσδιάκριτο είναι το ανέγγιχτο, διότι η αλήθεια δεν είναι ευδιάκριτη· η επιθυμία έχει διεισδυθεί για αυτόν που γνωρίζει, για αυτόν που βλέπει δεν υπάρχει τίποτα». Δεύτερο.

3. Η τρίτη ομιλία σχετική με το Νιμπάνα

73. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος δίδασκε, παρακινούσε, ενθάρρυνε και ευχαριστούσε τους μοναχούς με μια ομιλία για το

Ντάμμα συνδεδεμένη με το Νιμπάνα. Και εκείνοι οι μοναχοί, αφού έδειξαν ενδιαφέρον, αφού έδωσαν προσοχή, αφού συγκέντρωσαν όλο τον νου, άκουγαν τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Υπάρχει, μοναχοί, το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το άπρακτο, το μη συνθηκοκρατημένο. Αν, μοναχοί, δεν υπήρχε το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το άπρακτο, το μη συνθηκοκρατημένο, δεν θα ήταν εμφανής εδώ η διαφυγή από αυτό που γεννήθηκε, αυτό που δημιουργήθηκε, αυτό που έγινε, το συνθηκοκρατημένο. Επειδή όμως, μοναχοί, υπάρχει το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το άπρακτο, το μη συνθηκοκρατημένο, για αυτό το λόγο η διαφυγή από αυτό που γεννήθηκε, αυτό που δημιουργήθηκε, αυτό που έγινε, το συνθηκοκρατημένο γίνεται γνωστή». Τρίτη.

4. Η τέταρτη ομιλία σχετική με το Νιμπάνα

74. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος δίδασκε, παρακινούσε, ενθάρρυνε και ευχαριστούσε τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα συνδεδεμένη με το Νιμπάνα. Και εκείνοι οι μοναχοί, αφού έδειξαν ενδιαφέρον, αφού έδωσαν προσοχή, αφού συγκέντρωσαν όλο τον νου, άκουγαν τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Για τον εξαρτώμενο υπάρχει ταλάντευση, για τον ανεξάρτητο δεν υπάρχει ταλάντευση. Όταν δεν υπάρχει ταλάντευση, υπάρχει γαλήνη· όταν υπάρχει γαλήνη, δεν υπάρχει κλίση. Όταν δεν υπάρχει κλίση, δεν υπάρχει έλευση και πορεία. Όταν δεν υπάρχει έλευση και πορεία, δεν υπάρχει θάνατος και επαναγέννηση. Όταν δεν υπάρχει θάνατος και επαναγέννηση, δεν υπάρχει ούτε εδώ ούτε εκεί ούτε ανάμεσα στα δύο. Αυτό ακριβώς είναι το τέλος του πόνου». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον Τσουντα

75. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Μάλλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών και έφτασε στην Πάβα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Πάβα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου.

Ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, άκουσε: «Ο Ευλογημένος, λένε, περιπλανώμενος στους Μάλλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, έφτασε στην Πάβα και διαμένει στην Πάβα, στο άλσος μανγκοδέντρων μου». Τότε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Τον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για το Ντάμμα, είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε

κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή στην κατοικία του και άφθονη τρυφερότητα χοίρου, και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στην κατοικία του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου: «Αυτή την τρυφερότητα χοίρου που έχεις ετοιμάσει, Τσουνδα, με αυτήν σέρβιρέ με. Όση άλλη στερεά και μαλακή τροφή έχεις ετοιμάσει, με αυτήν σέρβιρε την Κοινότητα των μοναχών». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, στον Ευλογημένο και με την τρυφερότητα χοίρου που είχε ετοιμάσει σέρβιρε τον Ευλογημένο· με την άλλη στερεά και μαλακή τροφή που είχε ετοιμάσει σέρβιρε την Κοινότητα των μοναχών.

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου: «Αυτή την τρυφερότητα χοίρου που σου περίσσεψε, Τσουνδα, θάψε την σε λάκκο. Δεν βλέπω, Τσουνδα, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, για τον οποίο αυτό που καταναλώθηκε θα χωνευόταν σωστά, εκτός από τον Τατχάγκατα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, στον Ευλογημένο και αφού έθαψε σε λάκκο την τρυφερότητα χοίρου που είχε περισσέψει, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Τον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε στον Ευλογημένο, αφού είχε φάει το γεύμα του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου, εγέρθηκε σοβαρή ασθένεια. Αιματηρή διάρροια· έντονα αισθήματα συνέβαιναν, κοντά στον θάνατο. Αυτά ο Ευλογημένος, μνημών και με πλήρη επίγνωση, υπέμεινε χωρίς να ταλαιπωρείται. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς την Κουσινάρα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο.

«Αφού έφαγε το γεύμα του Τσουνδα, του χρυσοχόου, έτσι έχω ακούσει·
Ο σοφός βίωσε ασθένεια, σοβαρή, κοντά στον θάνατο.

Και αφού έφαγε το τρυφερό χοιρινό, σοβαρή αρρώστια εγέρθηκε στον
Διδάσκαλο·

Έχοντας διάρροια ο Ευλογημένος είπε: "Πηγαίνω στην πόλη Κουσινάρα"».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, πήγε προς τη βάση κάποιου δένδρου· αφού έφτασε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έλα, Άναντα, στρώσε μου τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα· είμαι κουρασμένος, Άναντα, θα καθίσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και έστρωσε τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα. Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έλα, Άναντα, φέρε μου πόσιμο νερό· διψώ, Άναντα, θα πιω».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, περίπου πεντακόσια κάρα έχουν περάσει. Εκείνο το νερό που έχει κοπεί από τους τροχούς ρέει λίγο, αναταραγμένο και θολό. Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο ποταμός Κουκούτθα είναι κοντά, με διαυγές νερό, με γλυκό νερό, με δροσερό νερό, με καθαρό νερό, με ωραίες όχθες, γοητευτικός. Εκεί ο Ευλογημένος θα πιει πόσιμο νερό και θα δροσίσει τα μέλη του».

Για δεύτερη φορά... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έλα, Άναντα, φέρε μου πόσιμο νερό· διψώ, Άναντα, θα πιω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού πήρε το κύπελλο, πήγε προς εκείνο τον ποταμό. Τότε εκείνος ο ποταμός που έρεε κομμένος από τους τροχούς, λίγος, αναταραγμένος και θολός, όταν ο σεβάσμιος Άναντα πλησίασε, έρευσε διαυγής, καθαρός και αθόλωτος.

Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του Τατχάγκατα! Γιατί αυτός ο ποταμός που έρεε κομμένος από τους τροχούς, λίγος, αναταραγμένος και θολός, όταν εγώ πλησίασα, ρέει διαυγής, καθαρός και αθόλωτος»!! Αφού πήρε πόσιμο νερό με το κύπελλο, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του Τατχάγκατα! Γιατί αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο ποταμός που έρεε κομμένος από τους τροχούς, λίγος, αναταραγμένος και θολός, όταν εγώ πλησίασα, ρέει διαυγής, καθαρός και αθόλωτος!! Ας πιει ο Ευλογημένος πόσιμο νερό, ας πιει ο Καλότυχος πόσιμο νερό».

Τότε ο Ευλογημένος ήπια πόσιμο νερό. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών πήγε εκεί όπου ήταν ο ποταμός Κουκούτθα· αφού έφτασε, μπήκε στον ποταμό Κουκούτθα, έκανε μπάνιο και ήπια, και αφού βγήκε, πήγε προς το άλσος μανγκοδέντρων· αφού έφτασε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Τσουνδακα: «Έλα, Τσουνδακα, στρώσε μου τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα· είμαι κουρασμένος, Τσουνδακα, θα ξαπλώσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Τσουνδακα στον Ευλογημένο και έστρωσε τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα. Τότε ο Ευλογημένος ξάπλωσε στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος. Ο σεβάσμιος Τσουνδακα όμως κάθισε εκεί ακριβώς μπροστά από τον Ευλογημένο.

«Αφού πήγε ο Βούδας στον ποταμό Κουκούτθα,
με διαυγές νερό, με γλυκό νερό, καθαρό·
μπήκε ο Διδάσκαλος με πολύ κουρασμένη μορφή,
ο Τατχάγκατα, ο ασύγκριτος εδώ στον κόσμο.

«Αφού έκανε μπάνιο και ήπια, βγήκε ο Διδάσκαλος,
επικεφαλής στη μέση της ομάδας μοναχών·
ο Διδάσκαλος, ο διαδίδων τη Διδασκαλία εδώ, ο Ευλογημένος,
πήγε στο άλσος μανγκοδέντρων, ο μεγάλος σοφός·
Απευθύνθηκε στον μοναχό που ονομαζόταν Τσουνδακα:
"Στρώσε μου διπλωμένο στα τέσσερα για να ξαπλώσω".

«Αυτός ο Τσουνδα, παρακινημένος από τον αναπτυγμένο στον εαυτό,

έστρωσε διπλωμένο στα τέσσερα γρήγορα·
ξάπλωσε ο Διδάσκαλος με πολύ κουρασμένη μορφή,
και ο Τσουνδα κάθισε εκεί μπροστά του».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Μπορεί, Άναντα, κάποιος να προκαλέσει μεταμέλεια στον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου - "Είναι απώλεια για σένα, φίλε Τσουνδα, είναι κακή τύχη για σένα, που αφού ο Τατχάγκατα έφαγε την τελευταία σου προσφερόμενη τροφή, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα". Η μεταμέλεια του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου, Άναντα, πρέπει να απομακρυνθεί έτσι -

"Είναι κέρδος για σένα, φίλε Τσουνδα, είναι καλή τύχη για σένα, που αφού ο Τατχάγκατα κατανάλωσε την τελευταία σου προσφερόμενη τροφή, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα. Αυτό, φίλε Τσουνδα, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - αυτές οι δύο προσφερόμενες τροφές έχουν ίσο καρπό, ίσο επακόλουθο, πολύ περισσότερο καρποφόρες και πολύ περισσότερο ωφέλιμες από άλλες προσφερόμενες τροφές. Ποιες δύο; Την προσφερόμενη τροφή που καταναλώνοντας ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση, και την προσφερόμενη τροφή που καταναλώνοντας επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Αυτές οι δύο προσφερόμενες τροφές έχουν ίσο καρπό, ίσο επακόλουθο, πολύ περισσότερο καρποφόρες και πολύ περισσότερο ωφέλιμες από άλλες προσφερόμενες τροφές.

«Πράξη που οδηγεί σε μακροζωία έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί σε ομορφιά έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί σε ευτυχία έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί στον ευδαιμονικό κόσμο έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί σε φήμη έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί σε κυριαρχία έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου». Η μεταμέλεια του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου, Άναντα, πρέπει να απομακρυνθεί έτσι».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται,
σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται·
και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο,
με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι
κατασβεσμένος». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τους χωρικούς του Πάταλι

76. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Μαγκάντα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών και έφτασε στο χωριό Πατάλι. Οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, περιπλανώμενος στους Μαγκάντα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, έφτασε στο χωριό Πατάλι». Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι

στο πλάι, οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι είπαν στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τον ξενώνα μας». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και πήγαν εκεί όπου ήταν ο ξενώνας· αφού πλησίασαν, έστρωσαν τον ξενώνα πλήρως στρωμένο, ετοίμασαν τα καθίσματα, τοποθέτησαν τη στάμνα με νερό, άναψαν τη λάμπα με λάδι και πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενοι στο πλάι, οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι είπαν στον Ευλογημένο: «Ο ξενώνας, σεβάσμιε κύριε, είναι πλήρως στρωμένος· τα καθίσματα είναι ετοιμασμένα· η στάμνα με νερό έχει τοποθετηθεί, η λάμπα με λάδι έχει ανάψει. Όποτε τώρα, Σεβάσμιε Κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στον ξενώνα· αφού πλησίασε, έπλυνε τα πόδια του, μπήκε στον ξενώνα και κάθισε ακουμπώντας στον μεσαίο στύλο, με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή. Και η Κοινότητα των μοναχών, αφού έπλυναν τα πόδια τους, μπήκαν στον ξενώνα και κάθισαν ακουμπώντας στον δυτικό τοίχο, με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή, έχοντας τον Ευλογημένο μπροστά τους. Και οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι, αφού έπλυναν τα πόδια τους, μπήκαν στον ξενώνα και κάθισαν ακουμπώντας στον ανατολικό τοίχο, με το πρόσωπο στραμμένο προς τη δύση, έχοντας τον Ευλογημένο μπροστά τους. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους λαϊκούς ακολούθους του χωριού Πατάλι:

«Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, οικοδεσπότες, της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Ποια πέντε; Εδώ, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, λόγω αμέλειας υφίσταται μεγάλη απώλεια πλούτου. Αυτός είναι ο πρώτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, του ανήθικου, αποτυχημένου στην ηθική, διαδίδεται κακή φήμη. Αυτός είναι ο δεύτερος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει χωρίς αυτοπεποίθηση, ντροπιασμένος. Αυτός είναι ο τρίτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, πεθαίνει παραπλανημένος. Αυτός είναι ο τέταρτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτός είναι ο πέμπτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Αυτοί, οικοδεσπότες, είναι οι πέντε κίνδυνοι της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, οικοδεσπότες, της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Ποια πέντε; Εδώ, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, λόγω επιμέλειας

αποκτά μεγάλο σύνολο πλούτου. Αυτό είναι το πρώτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, του ηθικού, τέλειου στην ηθική, διαδίδεται καλή φήμη. Αυτό είναι το δεύτερο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία. Αυτό είναι το τρίτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, πεθαίνει χωρίς σύγχυση. Αυτό είναι το τέταρτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτό είναι το πέμπτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Αυτά, οικοδεσπότες, είναι τα πέντε οφέλη της τελειότητας στην ηθική του ηθικού».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τους λαϊκούς ακολούθους του Παταλιγκάμα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία για μεγάλο μέρος της νύχτας, τους αποχαιρέτησε - «Η νύχτα έχει προχωρήσει, οικοδεσπότες· όποτε θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα». Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι του Παταλιγκάμα, αφού χάρηκαν και ευχαρίστησαν για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και έφυγαν. Τότε ο Ευλογημένος, λίγο μετά την αναχώρηση των λαϊκών ακολούθων του Παταλιγκάμα, μπήκε στην άδεια οικία.

Εκείνη την περίοδο ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, έχτιζαν μια πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί. Εκείνη την περίοδο πολλές θεότητες, χιλιάδες χιλιάδων, καταλάμβαναν τοποθεσίες στο χωριό Πάταλι. Σε όποια περιοχή ισχυρές θεότητες με επιρροή καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες ισχυρών βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή μεσαίες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες μεσαίων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή κατώτερες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες κατώτερων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες.

Ο Ευλογημένος είδε με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, εκείνες τις θεότητες, χιλιάδες επί χιλιάδων, να καταλαμβάνουν τοποθεσίες στο χωριό Πάταλι. Σε όποια περιοχή ισχυρές θεότητες με επιρροή καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες ισχυρών βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή μεσαίες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες μεσαίων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή κατώτερες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες κατώτερων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Τότε ο Ευλογημένος, αφού σηκώθηκε κοντά στο χάραμα της αυγής εκείνης της νύχτας, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα:

«Ποιοι άραγε, Άναντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι;» «Ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, σεβάσμιε κύριε, υπουργοί της Μαγκάντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί». «Σαν να είχαν συμβουλευτεί τους θεούς Ταβατίμσα, Άναντα· ακριβώς έτσι, Άναντα, ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί. Εδώ εγώ, Άναντα, είδα με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, πολλές θεότητες, χιλιάδες επί χιλιάδων, να καταλαμβάνουν τοποθεσίες στο χωριό Πάταλι. Σε όποια περιοχή ισχυρές θεότητες με επιρροή καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες ισχυρών βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή μεσαίες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες μεσαίων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή κατώτερες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες κατώτερων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όση έκταση, Άναντα, υπάρχει ευγενής περιοχή, σε όση έκταση υπάρχει εμπορικός δρόμος, αυτή θα είναι η κορυφαία πόλη, η Παταλίπουττα, τόπος ανοίγματος δεμάτων. Της Παταλίπουττα, Άναντα, θα υπάρξουν τρία εμπόδια - από φωτιά ή από νερό ή από διχόνοια».

Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενοι στο πλάι, ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, είπαν στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το σημερινό γεύμα μας μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, πήγαν στον δικό τους ξενώνα· αφού έφτασαν, έβαλαν να ετοιμάσουν εξάισια στερεά και μαλακή τροφή στον δικό τους ξενώνα και ανακοίνωσαν στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, αγαπητέ Γκόταμα, το γεύμα είναι έτοιμο».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στον ξενώνα του Σουνίντχα και του Βασσακάρα, υπουργών της Μαγκάντα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, ιδιοχειρώς ικανοποίησαν και περιποιήθηκαν την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή.

Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, πήραν κάποιο χαμηλό κάθισμα και κάθισαν στο πλάι. Όταν ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, κάθισαν στο πλάι, ο Ευλογημένος έδωσε ευχαριστίες με αυτούς τους στίχους:

«Σε όποια περιοχή εγκαθιστά την κατοικία του ένας σοφός από γέννηση·
αφού τάϊσει εκεί ηθικούς, συγκρατημένους, αυτούς που ζουν την ιερή ζωή·

«Όποιες θεότητες υπάρχουν εκεί, σε αυτές ας αφιερώσει την προσφορά·
αυτές, όταν χαίρουν ευσέβειας, δείχνουν ευσέβεια, όταν χαίρουν ευλάβειας,
ευλαβούνται αυτόν.

«Γι' αυτό τον συμπονούν, όπως μητέρα τον γιο της που γεννήθηκε από τα σπλάχνα της·
ένας άνθρωπος που χαίρει τη συμπόνια των θεοτήτων, πάντα βλέπει ευτυχισμένα πράγματα».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού έδωσε ευχαριστίες στον Σουνίντχα και τον Βασσακάρα, υπουργούς της Μαγκάντα, με αυτούς τους στίχους, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Εκείνη την περίοδο ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, ακολουθούσαν τον Ευλογημένο από κοντά - «Από όποια πόρτα ο ασκητής Γκόταμα θα βγει σήμερα, εκείνη θα ονομαστεί η πόρτα του Γκόταμα. Από όποιο πέρασμα θα διασχίσει τον ποταμό Γάγγη, εκείνο θα ονομαστεί το πέρασμα του Γκόταμα».

Τότε η πόρτα από την οποία βγήκε ο Ευλογημένος ονομάστηκε η πόρτα του Γκόταμα. Τότε ο Ευλογημένος πήγε προς τον ποταμό Γάγγη. Εκείνη την περίοδο ο ποταμός Γάγγης ήταν γεμάτος, γεμάτος μέχρι το χείλος, ώστε να μπορεί να πιει ένα κοράκι. Μερικοί άνθρωποι αναζητούσαν πλοίο, μερικοί αναζητούσαν σχεδία, μερικοί έδεναν σκάφη από κλαδιά, επιθυμώντας να πάνε από τη μια όχθη στην άλλη. Τότε ο Ευλογημένος - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από την κοντινή όχθη του ποταμού Γάγγη και εμφανίστηκε στην απέναντι όχθη μαζί με την Κοινότητα των μοναχών.

Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους ανθρώπους, μερικούς να αναζητούν πλοίο, μερικούς να αναζητούν σχεδία, μερικούς να δένουν σκάφη από κλαδιά, επιθυμώντας να πάνε από τη μια όχθη στην άλλη.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτοί που διασχίζουν τον ωκεανό, τον ποταμό,
αφού φτιάξουν γέφυρα, αφήνοντας πίσω τα ρηχά νερά·
ο κόσμος δένει σκάφη από κλαδιά,
ενώ οι σοφοί άνθρωποι έχουν ήδη διαβεί». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη διχάλα του δρόμου

77. Έτσι έχω ακούσει - κάποτε ο Ευλογημένος ταξίδευε σε κεντρικό δρόμο στους Κοσάλα με τον σεβάσμιο Νάγκασαμάλα ως συνοδό μοναχό. Ο σεβάσμιος Νάγκασαμάλα είδε στη μέση του δρόμου μια διχάλα. Αφού είδε τον Ευλογημένο, είπε: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, Ευλογημένε, είναι ο δρόμος· ας πάμε από αυτόν». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Νάγκασαμάλα: «Αυτός, Νάγκασαμάλα, είναι ο δρόμος· ας πάμε από αυτόν».

Για δεύτερη φορά... κ.λπ... για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Νάγκασαμάλα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, Ευλογημένε, είναι ο δρόμος· ας πάμε από αυτόν». Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Νάγκασαμάλα: «Αυτός, Νάγκασαμάλα, είναι ο δρόμος· ας πάμε από αυτόν». Τότε ο σεβάσμιος Νάγκασαμάλα, αφού άφησε το κύπελλο και τους χιτώνες του Ευλογημένου εκεί ακριβώς στο δάπεδο, έφυγε - «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, είναι το κύπελλο και οι χιτώνες του Ευλογημένου».

Τότε στον σεβάσμιο Νάγκασαμάλα, ενώ πήγαινε από εκείνον τον δρόμο, στη μέση του δρόμου κλέφτες βγήκαν και τον χτύπησαν με τα χέρια και τα πόδια, και έσπασαν το κύπελλο και έσκισαν τον διπλό χιτώνα. Τότε ο σεβάσμιος Νάγκασαμάλα με σπασμένο κύπελλο και σκισμένο διπλό χιτώνα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Νάγκασαμάλα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, ενώ πήγαινα από εκείνον τον δρόμο, στη μέση του δρόμου κλέφτες βγήκαν και με χτύπησαν με τα χέρια και τα πόδια, και έσπασαν το κύπελλο, και έσκισαν τον διπλό χιτώνα».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Περπατώντας μαζί, διαμένοντας μαζί,
αναμειγμένος με άλλον άνθρωπο, ο γνώστης·
γνωρίζοντας εγκαταλείπει τον κακόβουλο,
όπως ο γερανός που πίνει γάλα εγκαταλείπει το νερό». Έβδομη.

8. Η ομιλία στη Βισάκχα

78. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο Ανατολικό Μοναστήρι, στο μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα. Εκείνη την περίοδο η εγγονή της Βισάκχα, της μητέρας του Μιγκάρα, είχε πεθάνει, αγαπημένη και λατρεμένη. Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, με βρεγμένα ρούχα και βρεγμένα μαλλιά κατά τη διάρκεια της ημέρας πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Λοιπόν, από πού έρχεσαι, Βισάκχα, με βρεγμένα ρούχα και βρεγμένα μαλλιά, που ήρθες εδώ το μεσημέρι;» «Η εγγονή μου, σεβάσμιε κύριε, αγαπημένη και λατρεμένη, πέθανε. Γι' αυτό εγώ με βρεγμένα ρούχα και βρεγμένα μαλλιά ήρθα εδώ το μεσημέρι». «Θα ήθελες, Βισάκχα, όσοι άνθρωποι υπάρχουν στη Σαβάτθι, τόσους γιους και εγγονούς να έχεις;» «Θα ήθελα, Ευλογημένε, όσοι άνθρωποι υπάρχουν στη Σαβάτθι, τόσους γιους και εγγονούς να έχω».

«Πόσοι όμως, Βισάκχα, άνθρωποι στη Σαβάτθι πεθαίνουν καθημερινά;» «Δέκα ακόμα, σεβάσμιε κύριε, άνθρωποι στη Σαβάτθι πεθαίνουν καθημερινά· εννέα ακόμα, σεβάσμιε κύριε... οκτώ ακόμα, σεβάσμιε κύριε... επτά ακόμα, σεβάσμιε κύριε... έξι ακόμα, σεβάσμιε κύριε... πέντε ακόμα, σεβάσμιε κύριε... τέσσερις ακόμα, σεβάσμιε κύριε... τρεις ακόμα, σεβάσμιε κύριε... δύο ακόμα, σεβάσμιε κύριε, άνθρωποι στη Σαβάτθι πεθαίνουν καθημερινά. Ένας ακόμα, σεβάσμιε κύριε, άνθρωπος στη Σαβάτθι πεθαίνει καθημερινά. Δεν είναι χωρίς ανθρώπους που πεθαίνουν, σεβάσμιε κύριε, η Σαβάτθι».

«Τι νομίζεις, Βισάκχα, άραγε εσύ κάποτε θα ήσουν χωρίς βρεγμένα ρούχα ή χωρίς βρεγμένα μαλλιά;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε. Αρκετά για μένα, σεβάσμιε κύριε, με τόσο πολλούς γιους και εγγονούς».

«Εκείνοι πράγματι, Βισάκχα, που έχουν εκατό αγαπημένα, έχουν εκατό βάσανα· εκείνοι που έχουν ενενήντα αγαπημένα, έχουν ενενήντα βάσανα· εκείνοι που έχουν ογδόντα αγαπημένα, έχουν ογδόντα βάσανα· εκείνοι που έχουν εβδομήντα

αγαπημένα, έχουν εβδομήντα βάσανα· εκείνοι που έχουν εξήντα αγαπημένα, έχουν εξήντα βάσανα· εκείνοι που έχουν πενήντα αγαπημένα, έχουν πενήντα βάσανα· εκείνοι που έχουν σαράντα αγαπημένα, έχουν σαράντα βάσανα· εκείνοι που έχουν τριάντα αγαπημένα, έχουν τριάντα βάσανα· εκείνοι που έχουν είκοσι αγαπημένα, έχουν είκοσι βάσανα· εκείνοι που έχουν δέκα αγαπημένα, έχουν δέκα βάσανα· εκείνοι που έχουν εννέα αγαπημένα, έχουν εννέα βάσανα· εκείνοι που έχουν οκτώ αγαπημένα, έχουν οκτώ βάσανα· εκείνοι που έχουν επτά αγαπημένα, έχουν επτά βάσανα· εκείνοι που έχουν έξι αγαπημένα, έχουν έξι βάσανα· εκείνοι που έχουν πέντε αγαπημένα, έχουν πέντε βάσανα· εκείνοι που έχουν τέσσερα αγαπημένα, έχουν τέσσερα βάσανα· εκείνοι που έχουν τρία αγαπημένα, έχουν τρία βάσανα· εκείνοι που έχουν δύο αγαπημένα, έχουν δύο βάσανα· εκείνοι που έχουν ένα αγαπημένο, έχουν ένα βάσανο· εκείνοι που δεν έχουν αγαπημένο, δεν έχουν βάσανο· αυτοί είναι χωρίς λύπη, χωρίς ρύπο, χωρίς άγχος, λέω».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όποιες λύπες ή θρήνοι,
και οδύνες πολύμορφες στον κόσμο·
εξαρτώμενα από το αγαπητό προκύπτουν αυτά,
όταν το αγαπητό απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά.

Γι' αυτό λοιπόν εκείνοι είναι ευτυχισμένοι, χωρίς λύπη,
για όσους δεν υπάρχει αγαπητό πουθενά στον κόσμο·
γι' αυτό αυτός που επιθυμεί το χωρίς λύπη, το χωρίς σκόνη,
ας μην κάνει κάτι αγαπητό πουθενά στον κόσμο». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον Ντάμπα

79. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Τότε ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, είπε στον Ευλογημένο: «Τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα μου, Καλότυχ»· «Όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα, Ντάμπα».

Τότε ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του, ανέβηκε στον αέρα, κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στον ουρανό, στο μεσουράνημα, αφού επέτυχε το θερμό στοιχείο και αναδύθηκε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα.

Τότε, καθώς το σώμα του σεβάσμιου Ντάμπα, γιου των Μάλλα, που είχε ανέβει στον αέρα, είχε καθίσει με διασταυρωμένα πόδια στον ουρανό, στο μεσουράνημα, είχε επιτύχει το θερμό στοιχείο, είχε αναδυθεί και είχε επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, καιγόταν και φλεγόταν, ούτε στάχτη εμφανίστηκε ούτε αιθάλη. Όπως ακριβώς όταν καίγεται και φλέγεται βουτυρέλαιο ή λάδι, ούτε στάχτη εμφανίζεται ούτε αιθάλη· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, καθώς το σώμα του σεβάσμιου Ντάμπα, γιου των Μάλλα, που είχε ανέβει στον αέρα, είχε καθίσει με διασταυρωμένα πόδια στον ουρανό, στο μεσουράνημα, είχε επιτύχει το θερμό στοιχείο, είχε αναδυθεί και είχε επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, καιγόταν και φλεγόταν, ούτε στάχτη εμφανίστηκε ούτε αιθάλη.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Διασπάστηκε το σώμα, έπαυσε η αντίληψη,
τα αισθήματα δρόσισαν όλα·
κατευνάστηκαν οι δραστηριότητες,
η συνείδηση έφτασε στο τέλος της». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τον Ντάμπα

80. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Καθώς το σώμα του Ντάμπα, γιου των Μάλλα, μοναχοί, που είχε ανέβει στον αέρα, είχε καθίσει με διασταυρωμένα πόδια στον ουρανό, στο μεσουράνημα, είχε επιτύχει το θερμό στοιχείο, είχε αναδυθεί και είχε επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, καιγόταν και φλεγόταν, ούτε στάχτη εμφανίστηκε ούτε αιθάλη. Όπως ακριβώς όταν καίγεται και φλέγεται βουτυρέλαιο ή λάδι, ούτε στάχτη εμφανίζεται ούτε αιθάλη· ακριβώς έτσι, μοναχοί, καθώς το σώμα του Ντάμπα, γιου των Μάλλα, που είχε ανέβει στον αέρα, είχε καθίσει με διασταυρωμένα πόδια στον ουρανό, στο μεσουράνημα, είχε επιτύχει το θερμό στοιχείο, είχε αναδυθεί και είχε επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, καιγόταν και φλεγόταν, ούτε στάχτη εμφανίστηκε ούτε αιθάλη».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όπως ακριβώς της φωτιάς που χτυπήθηκε με σιδερένιο σφυρί, που καίει· που σταδιακά κατασιγάστηκε, ο προορισμός δεν γνωρίζεται.

Έτσι για τους ορθά απελευθερωμένους, που διέσχισαν τον δεσμό της ηδονής και την πλημμύρα· δεν υπάρχει τρόπος να περιγραφεί ο προορισμός, για αυτούς που έφτασαν στην ακλόνητη ευτυχία». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του Παταλιγκάμια, όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τέσσερα για τη Νιμπάνα ειπώθηκαν, ο Τσουνδα, οι κάτοικοι του Παταλιγκάμα· η διχάλα και η Βισάκχα, και με τον Ντάμπα αυτά τα δέκα.

Σύνοψη των κεφαλαίων στην Ουντάνα -

Αυτό το κεφάλαιο πρώτο η εξαίρετη Μπόντχι, αυτό το κεφάλαιο δεύτερο ο Μουτσαλίντα· το εξαίρετο κεφάλαιο του Νάντακα τρίτο, και το εξαίρετο κεφάλαιο του Μέγκκχα τέταρτο.

Το εξαίρετο πέμπτο κεφάλαιο εδώ ο Σόνα, το εξαίρετο έκτο κεφάλαιο ο τυφλός εκ γενετής·

το εξαίρετο έβδομο κεφάλαιο ο Τσούλα, και το όγδοο κεφάλαιο οι κάτοικοι του Παταλιγκάμα.

Ογδόντα εξαίρετες ομιλίες χωρίς μία, αυτά τα οκτώ κεφάλαια καλά διαιρεμένα·
δείχθηκαν από τον έχοντα όραση, τον αμόλυντο, σίγουρα αυτό Ουντάνα έτσι το λένε.

Τέλος του κειμένου Ουντάνα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

*PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.
5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι.
8. Το κεφάλαιο για τους χωρικούς του Πάταλι έχει ανακτηθεί
από το paliverse.org*

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και
πρακτικής.

PaliVerse.org